

Патицата разтревожено дигна глава, плъсна криле, но нѣмаше никого край нея. Гмурецътъ бѣше изчезналъ. Тя извика много пѣти: „Спасителю! Спасителю!“ — никой не ѝ се обади. Тогава дивата пати-

ца изплува натъжена изъ заливчето, и предошлитъ води на Искъра я понесоха свободно, свободно, къмъ нейната стара родина, къмъ голѣмата, многорибна рѣка Дунавъ.

Симеонъ Андреевъ

Проф. Ст. Баджовъ

И И С У С Ъ

Рано, преди още
слънце да изгрѣй,
лекокрила птичка
пѣсень ще запѣй
и тогазъ по пѣтя
самъ Исусъ Христосъ
ще премине мълкомъ
гологлавъ и босъ.

Ще цѣлуне всѣко
пролѣтно цвѣтче,
съ даръ ще го обкичи—

слънчево вѣнче.
Божиитъ птички
самъ ще призове,
зърно ще имъ хвърли—
пълни класове.

За нивята златни
ще помоли дъждъ,
да расте, да крепне
пролѣтната ржъ.

Георги Хрусановъ